

Službeni list

Europske unije

C 339

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.
29. rujna 2014.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 339/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 339/02	Predmet C-309/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA) protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia e delle Finanze.	2
2014/C 339/03	Predmet C-324/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2014. uputio Krajowa Izba Odwoławcza (Poljska) – PARTNER Apelski Dariusz protiv Zarząd Oczyszczania Miasta	2
2014/C 339/04	Predmet C-326/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2014. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv A1 Telekom Austria AG	4
2014/C 339/05	Predmet C-333/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. srpnja 2014. uputio Court of Session, Škotska (Ujedinjena Kraljevina) – The Scotch Whisky Association i dr. protiv The Lord Advocate i The Advocate General for Scotland	4

HR

2014/C 339/06	Predmet C-335/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2014. uputio Cour d'appel de Mons (Belgija) – Les Jardins de Jouvence SCRL protiv État belge	5
2014/C 339/07	Predmet C-336/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2014. uputio Amtsgericht Sonthofen (Njemačka) – Kazneni postupak protiv Sebat Ince	6
2014/C 339/08	Predmet C-338/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2014. uputio Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) – Quenon K. SPRL protiv Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA	8
2014/C 339/09	Predmet C-340/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2014. uputio Raad van State (Nizozemska) – R.L. Trijber, poslujući pod tvrtkom Amstelboats protiv College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam	8
2014/C 339/10	Predmet C-341/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2014. uputio Raad van State (Nizozemska) – J. Harmsen protiv Burgemeester van Amsterdam	9
2014/C 339/11	Predmet C-344/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2014. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Kyowa Hakko Europe GmbH protiv Hauptzollamt Hannover.	10
2014/C 339/12	Predmet C-349/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. srpnja 2014. uputio Conseil d'État (Francuska) – Ministre délégué, chargé du budget protiv Marlène Pazdziej	11
2014/C 339/13	Predmet C-351/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2014. uputio Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Španjolska) – Estrella Rodríguez Sanchez protiv Consum Sociedad Cooperativa Valenciana.	11
2014/C 339/14	Predmet C-352/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2014. uputio Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Španjolska) – Juan Miguel Iglesias Gutiérrez protiv Bankia, S.A. i dr.	12
2014/C 339/15	Predmet C-353/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2014. uputio Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Španjolska) – Elisabet Rion Bea protiv Bankia S.A. i dr..	13
2014/C 339/16	Predmet C-361/14 P: Žalba koju je 25. srpnja 2014. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda od (sedmo vijeće) donesene 13. svibnja 2014. u predmetu T-458/10 do T-467/10 i T-471/10: Peter McBride i drugi protiv Europske komisije	14
2014/C 339/17	Predmet C-364/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. srpnja 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) – Annette Lorch, Kurt Lorch protiv Condor Flugdienst GmbH	14
2014/C 339/18	Predmet C-373/14 P: Žalba koju je 31. srpnja 2014. podnijela Toshiba Corporation protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 21. svibnja 2014. u predmetu T-519/09: Toshiba Corporation protiv Europske komisije	15
Opći sud		
2014/C 339/19	Predmet T-518/11: Rješenje Općeg suda od 5. svibnja 2014. – BTL Diffusion protiv OHIM-a – dm-drogerie markt (babyTOlove) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”).	17
2014/C 339/20	Predmet T-206/13: Rješenje Općeg suda od 3. srpnja 2014. – Stance protiv OHIM-a – Pokarna (STANCE) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”).	17

2014/C 339/21	Predmet T-478/13: Rješenje Općeg suda od 18. lipnja 2014. – NumberFour protiv OHIM-a – Inaer Helicópteros (ENFORE) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”).	18
2014/C 339/22	Predmet T-718/13: Rješenje Općeg suda od 17. srpnja 2014. – The Directv Group protiv OHIM-a – Bolloré (DIRECTV) („Žig Zajednice — Zahtjev za opoziv — Povlačenje zahtjeva za opoziv — Obustava postupka”).	19
2014/C 339/23	Predmet T-721/13: Rješenje Općeg suda od 17. srpnja 2014. – The Directv Group protiv OHIM-a – Bolloré (DIRECTV) („Žig Zajednice — Zahtjev za opoziv — Povlačenje zahtjeva za opoziv — Obustava postupka”).	19
2014/C 339/24	Predmet T-536/14: Tužba podnesena 16. srpnja 2014. – Sheraton International IP protiv OHIM-a – Staywell Hospitality Group (PARK REGIS).	20
2014/C 339/25	Predmet T-542/14: Tužba podnesena 21. srpnja 2014. – Grupo Bimbo protiv OHIM-a (Oblik okruglog peciva za sendvič).	21
2014/C 339/26	Predmet T-543/14: Tužba podnesena 22. srpnja 2014. – provima Warenhandels protiv OHIM-a – Renfro (HOT SOX)	21
2014/C 339/27	Predmet T-544/14: Tužba podnesena 18. srpnja 2014. – Soci��t�� des Produits Nestl�� protiv OHIM-a – Terapia (ALETE)	22
2014/C 339/28	Predmet T-545/14: Tužba podnesena 18. srpnja 2014. – GEA Group protiv OHIM-a (engineering for a better world)	23
2014/C 339/29	Predmet T-554/14: Tužba podnesena 25. srpnja 2014. – Messi Cuccittini protiv OHIM-a – J.M.-E.V. e hijos (MESSI)	24
2014/C 339/30	Predmet T-557/14: Tužba podnesena 28. srpnja 2014. – BrandGroup protiv OHIM-a – Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele (SPEZOOMIX)	25
2014/C 339/31	Predmet T-578/14: Tužba podnesena 1. kolovoza 2014. – VSM Geneesmiddelen protiv Komisije.	26
2014/C 339/32	Predmet T-584/14: Tužba podnesena 29. srpnja 2014. – Inditex protiv OHIM-a – Ansell (ZARA)	27
2014/C 339/33	Predmet T-613/14: Tužba podnesena 14. kolovoza 2014. – Industrias Tom��s Morcillo protiv OHIM-a – Aucar Trailer (Polycart A Whole Cart Full of Benefits).	27

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2014/C 339/01)***Posljednja objava**

SL C 329, 22.9.2014.

Prethodne objave

SL C 315, 15.9.2014.

SL C 303, 8.9.2014.

SL C 292, 1.9.2014.

SL C 282, 25.8.2014.

SL C 261, 11.8.2014.

SL C 253, 4.8.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA) protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Predmet C-309/14)

(2014/C 339/02)

*Jezik postupka: talijanski***Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka*Tužitelji:* Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL),

Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei Ministri,

Ministero dell'Interno,

Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodno pitanje

Je li u suprotnosti s načelima utvrđenima Direktivom Vijeća 2003/109/EZ⁽¹⁾ i naknadnim izmjenama i dopunama nacionalni propis poput onog iz članka 5. stavka 2.ter Zakonodavne uredbe br. 286 od 25. lipnja 1998. u dijelu u kojem se propisuje da se na „[z]ahtjev za izdavanje i produljenje boravišne dozvole primjenjuje plaćanje pristojbe čiji se iznos u rasponu od najmanje 80 i najviše 200 eura određuje uredbom koju Ministero dell'economia e delle finanze [Ministarstvo gospodarstva i financija] donosi u dogovoru s Ministero dell'interno [Ministarstvom unutarnjih poslova] te u kojoj se određuju i načini plaćanja [...]”, određujući na taj način najmanji iznos pristojbe otprilike osam puta viši od troška izdavanja nacionalne osobne iskaznice?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2014. uputio Krajowa Izba Odwoławcza (Poljska) – PARTNER Apelski Dariusz protiv Zarząd Oczyszczania Miasta

(Predmet C-324/14)

(2014/C 339/03)

*Jezik postupka: poljski***Sud koji je uputio zahtjev**

Krajowa Izba Odwoławcza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PARTNER Apelski Dariusz

Tuženik: Zarząd Oczyszczania Miasta

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 48. stavka 3. u vezi s člankom 2. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2004/18/EZ) tumačiti na način da se pod izrazom „po potrebi” – koji se odnosi na situaciju u kojoj se gospodarski subjekt može osloniti na sposobnost drugih subjekata – misli na svaku situaciju u kojoj gospodarski subjekt nema sposobnost koju zahtijeva javni naručitelj i namjerava se osloniti na odgovarajuće sposobnosti drugih subjekata? Predstavlja li napomena da se gospodarski subjekt može samo „po potrebi” osloniti na sposobnosti drugih subjekata ograničenje kojem je cilj da se subjekt može samo iznimno osloniti na te sposobnosti, a ne pravilo koje daje izbor gospodarskom subjektu u postupku odabira ponude?
2. Treba li odredbe članka 48. stavka 3. u vezi s člankom 2. Direktive 2004/18/EZ tumačiti na način da činjenica da se gospodarski subjekt oslonio na sposobnosti drugih subjekata koje se tiču znanja i iskustva „bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobna odnosa” i da „ima[...] na raspolaganju resurse” tih subjekata, podrazumijeva da, prilikom izvršenja ugovora, gospodarski subjekt nije obvezan održavati odnose s tim subjektima ili s njima može održavati neformalne i nedefinirane odnose, u smislu da navedeni gospodarski subjekt može sam izvršiti ugovor (bez sudjelovanja drugog subjekta) ili da to sudjelovanje bude u formi „savjeta”, „konzultacija”, „usavršavanja” itd.? Ili članak 48. stavak 3. treba tumačiti na način da je drugi subjekt na čije se sposobnosti gospodarski subjekt oslanja obvezan stvarno i osobno izvršiti ugovor u mjeri u o kojoj su njegove sposobnosti prijavljene?
3. Treba li odredbe članka 48. stavka 3. u vezi s člankom 2. Direktive 2004/18/EZ tumačiti na način da se gospodarski subjekt, koji raspolaže vlastitim iskustvom, ali u manjoj mjeri pa ga onda ne želi naznačiti javnom naručitelju (primjerice jer je nedovoljno za stavljanje ponude za sve dijelove ugovora), može također osloniti na sposobnosti drugih subjekata kako bi poboljšao svoj položaj u postupku?
4. Treba li odredbe članka 48. stavka 3. u vezi s člankom 2. Direktive 2004/18/EZ tumačiti na način da javni naručitelj može (ili čak mora) u pozivu na nadmetanje ili u specifikaciji navesti pravila prema kojima se gospodarski subjekt može oslanjati na sposobnosti drugih subjekata, poput načina sudjelovanja drugog subjekta u izvršenju ugovora ili udruživanja sposobnosti gospodarskog subjekta i drugog subjekta ili pak mora li drugi subjekt biti solidarno odgovoran s gospodarskim subjektom za izvršenje sukladno ugovoru u mjeri u kojoj se gospodarski subjekt oslonio na sposobnosti tog drugog subjekta?
5. Na temelju načela jednakog postupanja i nediskriminacije gospodarskih subjekata navedenih u članku 2. Direktive 2004/18/EZ, može li se osloniti na sposobnosti drugog subjekta, u skladu s člankom 48. stavkom 3., na način da se pridodaju sposobnosti dvaju ili više subjekata koji ne posjeduju sposobnosti što se tiče znanja i iskustva koje zahtijeva javni naručitelj?
6. Posljedično, na temelju načela jednakog postupanja i nediskriminacije gospodarskih subjekata navedenih u članku 2. Direktive 2004/18/EZ, treba li članak 44. i članak 48. stavak 3. Direktive 2004/18/EZ tumačiti na način da uvjeti sudjelovanja u postupku, koje postavlja javni naručitelj, mogu biti ispunjeni samo formalno, u svrhu sudjelovanja u postupku, i to neovisno o stvarnim sposobnostima gospodarskog subjekta?
7. Na temelju načela jednakog postupanja i nediskriminacije gospodarskih subjekata navedenih u članku 2. Direktive 2004/18/EZ, ako javni naručitelj dozvoli stavljanje ponuda za dijelove ugovora, može li gospodarski subjekt nakon stavljanja ponude, primjerice dopunom ili pojašnjenjem dokumenata, prijaviti na koje dijelove ugovora se odnose resursi koje je naveo kako bi dokazao da ispunjava uvjet sudjelovanja u postupku?
8. Dopuštaju li načela jednakog postupanja i nediskriminacije gospodarskih subjekata navedena u članku 2. Direktive 2004/18/EZ te načelo transparentnosti poništenje provedene dražbe i ponavljanje elektroničke dražbe ako je ona sadržavala bitnu nepravilnost, primjerice ako na dražbu nisu bili pozvani svi gospodarski subjekti koji su stavili dopuštenu ponudu?
9. Dopuštaju li načela jednakog postupanja i nediskriminacije gospodarskih subjekata navedena u članku 2. Direktive 2004/18/EZ te načelo transparentnosti dodjelu ugovora gospodarskom subjektu čija je ponuda bila izabrana na kraju takve dražbe bez njezinog ponavljanja, s obzirom na to da se ne može utvrditi bi li sudjelovanje neuključenog gospodarskog subjekta izmijenilo njezin rezultat?

10. Može li se sadržaj odredaba i preambule Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ koristiti kao vodič za tumačenje odredaba Direktive 2004/18/EZ, iako rok za njezinu implementaciju još nije istekao, u mjeri u kojoj pojašnjava određene pristupe i namjere zakonodavca Unije i u kojoj nije protivna odredbama Direktive 2004/18/EZ?

⁽¹⁾ (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2014. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv A1 Telekom Austria AG

(Predmet C-326/14)

(2014/C 339/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verein für Konsumenteninformation

Tuženik: A1 Telekom Austria AG

Prethodno pitanje

Je li pravo korisnika, iz članka 20. stavka 2. „Direktive o univerzalnim uslugama” ⁽¹⁾, na raskid ugovora bez naknade „nakon podnošenja obavijesti o prilagodbi ugovorenih uvjeta” predviđeno i za slučaj u kojem je tarifna prilagodba rezultat ugovornih uvjeta koji predviđaju da već od sklapanja ugovora buduća tarifna prilagodba (povećanje ili smanjenje) odgovara promjenama objektivnog indeksa potrošačkih cijena, koji odražava razvoj vrijednosti valute?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnim uslugama i pravima korisnika s obzirom na elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Direktiva o univerzalnim uslugama), Direktive 2002/58/EZ o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u sektoru elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (SL L 337, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., stavak 52., str. 224.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. srpnja 2014. uputio Court of Session, Škotska (Ujedinjena Kraljevina) – The Scotch Whisky Association i dr. protiv The Lord Advocate i The Advocate General for Scotland

(Predmet C-333/14)

(2014/C 339/05)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Session, Scotland

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: The Scotch Whisky Association i dr.

Tuženici: The Lord Advocate i The Advocate General for Scotland

Prethodna pitanja

1. Prema pravilnom tumačenju prava Unije o zajedničkoj organizaciji tržišta vinom, osobito Uredbe br. 1308/2013⁽¹⁾, je li državi članici dopušteno donijeti nacionalnu mjeru kojom se propisuje najniža maloprodajna cijena vina ovisno o količini alkohola sadržanoj u proizvodu koji se prodaje, čime se tako odstupa o načela slobodnog formiranja cijena od strane tržišnih sudionika, što inače karakterizira tržište vinom?
2. U slučaju opravdanja na koje se poziva na temelju članka 36. UFEU-a, kada:
 - (a) je država članica zaključila da je, u interesu zaštite zdravlja ljudi, primjereno povećati trošak konzumacije nekog proizvoda – u ovom slučaju alkoholnih pića – za potrošače ili za jedan dio njih, i
 - (b) da je riječ o proizvodu u pogledu kojeg država članica smije ubirati trošarine ili druge poreze (uključujući poreze ili davanja koja se temelje na količini ili volumenu alkohola ili vrijednosti ili kombinaciji takvih poreznih mjera),dopušta li pravo Unije, te, ako dopušta, pod kojim uvjetima, državi članici da ne donese takve porezne mjere koje uključuju povećanje cijene koju plaćaju potrošači i da se odluči za zakonske mjere kojima se utvrđuju minimalne maloprodajne cijene koje narušavaju trgovinu unutar Unije i tržišno natjecanje?
3. Kada se od suda države članice zahtijeva da donese odluku o tome može li se zakonska mjera, koja predstavlja količinsko ograničenje trgovine protivno članku 34. UFEU-a, svejedno opravdati na temelju članka 36. UFEU-a zbog zaštite zdravlja ljudi, mora li taj sud samo ispitati podatke, dokaze ili druge dokumente koji su mu dostupni i koje je zakonodavac razmotrio u vrijeme donošenja navedene mjere? U slučaju negativnog odgovora, koja se druga ograničenja mogu primijeniti na ovlast suda da razmotri sve dostupne dokumente ili dokaze koje su dostavile stranke u vrijeme donošenja odluke nacionalnog suda?
4. Kada se u okviru tumačenja i primjene prava Unije od suda države članice zahtijeva da razmotri tvrdnju nacionalnih tijela da je mjera koja bi inače predstavljala količinsko ograničenje u smislu članka 34. UFEU-a opravdana kao odstupanje na temelju članka 36. UFEU-a u interesu zaštite zdravlja ljudi, u kojoj mjeri nacionalni sud mora ili može, na osnovi dokumenata koji su mu podneseni, formirati objektivno mišljenje o učinkovitosti mjere za ostvarivanje naznačenih ciljeva, dostupnosti barem jednakovrijednih alternativnih mjera koje manje poremećuju trgovinu unutar Unije i općoj proporcionalnosti mjere?
5. Prilikom razmatranja (u kontekstu spora o opravdanosti mjere zbog razloga zaštite zdravlja ljudi na temelju članka 36. UFEU-a) postojanja alternativne mjere koja ne poremećuje ili barem manje poremećuje trgovinu unutar Unije i tržišno natjecanje, je li opravdan razlog za odbacivanje te alternativne mjere taj da njezini učinci ne mogu biti potpuno jednaki mjeri osporavanoj na temelju članka 34. UFEU-a ali mogu stvoriti dodatne pogodnosti i ispuniti širi, općenitiji cilj?
6. Kod ocjene je li nacionalna mjera za koju je priznato ili utvrđeno da predstavlja količinsko ograničenje u smislu članka 34. UFEU-a i koju se opravdava na temelju članka 36. UFEU-a i, osobito, ocjene proporcionalnosti mjere, u kojoj mjeri sud koji odlučuje može uzeti u obzir svoju ocjenu naravi i mjere u kojima navedena mjera predstavlja količinsko ograničenje protivno članku 34 [UFEU-a]?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, str. 671.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2014. uputio Cour d'appel de Mons (Belgija) – Les Jardins de Jouvence SCRL protiv État belge

(Predmet C-335/14)

(2014/C 339/06)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Mons

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Les Jardins de Jouvence SCRL

Tuženik: État belge

Prethodna pitanja

1. Je li pension za starije osobe, u smislu dekreta Vijeća regije Valonije od 5. lipnja 1997. o domovima za starije osobe, pansionima za starije osobe i centrima za dnevni boravak osoba od šezdeset i više godina starosti, [koji nudi] s ciljem stjecanja dobiti, privatni smještaj za jednu ili dvije osobe, koji se sastoji od opremljene kuhinje, dnevnog boravka, namještene spavaće sobe i kupaonice čime im se omogućuje vođenje samostalnog života, kao i različite usluge po izboru uz naplatu, s ciljem stjecanja dobiti, koje se ne pružaju isključivo stanarima pansiona za starije osobe (korištenje bar-restorana, frizerskog salona i salona za uljepšavanje, dvorane za fizioterapiju, aktivnosti radne terapije, samoposlužne praonice, ambulante i prostorija za uzimanje krvi, liječničke ordinacije) tijelo s uglavnom socijalnom namjenom koje pruža „*isporuk[e] usluga i robe usko povezane uz rad koji se odnosi na socijalnu skrb i socijalnu zaštitu*” u smislu članka 13.A stavka 1. točke (g) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. „*o usklađivanju zakona država članica o porezima na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica*”⁽¹⁾) (novi članak 132. stavak 1. točka (g) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost⁽²⁾)?
2. Bi li odgovor na to pitanje bio drukčiji ako pansion za starije osobe o kojem je riječ, za isporuku usluga o kojima je riječ, od javnih tijela prima poticaje ili bilo koji drugi oblik pogodnosti ili financijske potpore?

⁽¹⁾ SL L 145, str. 1.

⁽²⁾ (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2014. uputio Amtsgericht Sonthofen (Njemačka) – Kazneni postupak protiv Sebat Ince

(Predmet C-336/14)

(2014/C 339/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Sonthofen

Stranke glavnog postupka

Sebat Ince

Druga stranka u postupku: Staatsanwaltschaft Kempten

Prethodna pitanja

I. Što se tiče prve (siječanj 2012.) i druge optužbe za razdoblje do kraja lipnja 2012.:

1 a. Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti tako da je organima kaznenog progona zabranjeno kažnjavati posredovanje u sportskom kladenju pružano bez njemačke dozvole organizatorima kladenja licenciranima u drugim državama EU-a, ako je za to posredovanje također propisano da organizator treba imati njemačku dozvolu za organizatora, ali je nacionalnim tijelima prema zakonodavstvu koje je u suprotnosti s pravom Unije („monopol nad sportskim kladenjem”) zabranjeno izdati takvu dozvolu?

1 b. Bi li odgovor na pitanje 1 a) bio drukčiji s obzirom na to da u jednom od 15 njemačkih saveznih Ländera koji su uveli i zajednički provode državni monopol nad sportskim kladenjem, državna tijela u postupku izricanja zabrane i kaznenom postupku smatraju da se zakonska zabrana izdavanja dozvola privatnim pružateljima u tom saveznom Landu ne primjenjuje u slučaju eventualnog zahtjeva za dozvolu za organizaciju ili posredovanje?

1 c. Treba li pravna načela Unije, osobito slobodu pružanja usluga, kao i presudu Suda u predmetu C-186/11, tumačiti na način da predstavljaju prepreku trajnoj i opisanoj kao „preventivnoj” zabrani ili kažnjavanju prekograničnog posredovanja u sportskom klađenju, kad je to obrazloženo činjenicom da u trenutku odluke tijelu koje odlučuje o zabrani nije bilo „očito, odnosno vidljivo bez daljnjeg ispitivanja” da djelatnost posredovanja ispunjava sve materijalne uvjete za izdavanje dozvole, osim onih o državnom monopolu?

2. Treba li Direktivu 98/34/EZ⁽¹⁾ tumačiti na način da predstavlja prepreku kažnjavanju posredovanja u sportskom klađenju, putem automata za klađenje, bez njemačke dozvole, pruženog organizatorima klađenja licenciranim u drugim državama EU-a, ako državne intervencije počivaju na zakonu jednog jedinog saveznog Landa nenotificiranog Europskoj komisiji, a kojemu je sadržaj istekli državni ugovor o igrama na sreću (Staatsvertrag zum Glücksspielwesen, u daljnjem tekstu: GlüStV)?

II. Što se tiče druge optužbe za razdoblje od srpnja 2012.:

3. Treba li članak 56. UFEU-a, načelo transparentnosti, načelo jednakosti i zabranu favoriziranja u pravu Unije tumačiti tako da predstavljaju prepreku kažnjavanju posredovanja u sportskom klađenju, bez njemačke dozvole, pruženog organizatorima klađenja licenciranim u drugim državama EU-a, u slučaju kojeg karakterizira državni ugovor o izmjenama igara na sreću (Glücksspieländerungsstaatsvertrag, u daljnjem tekstu: GlüÄndStV) sklopljen na devet godina, koji sadrži „eksperimentalnu klauzulu za sportsko klađenje”, koja tijekom sedam godina predviđa teorijsku mogućnost dodjele najviše 20 koncesija uključujući nedržavnim organizatorima klađenja, s učinkom ozakonjenja u svim njemačkim Länderima, kao nužni uvjet za dobivanje dozvole za posredovanje, ako

- a. postupak koncesije i prateće sporove vodi tijelo nadležno za koncesije zajedno s odvjetničkim uredom koji je redovito savjetovao većinu saveznih Ländera i njihovih poduzeća za lutriju u vezi s monopolom nad sportskim klađenjem protivnog prava Unije, koji ih je zastupao pred nacionalnim sudovima protiv privatnih pružatelja klađenja te kojemu je naloženo zastupanje interesa državnih tijela u postupcima povodom prethodnog pitanja Markus Stoß [i dr., C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 i C-410/07, ECLI:EU:C:2010:504], Carmen Media [Group, C-46/08, ECLI:EU:C:2010:505] i Winner Wetten [C-409/06, ECLI:EU:C:2010:503],
- b. poziv na dostavu ponuda za koncesiju, objavljen 8. kolovoza 2012. u Službenom listu Europske unije, nije sadržavao nikakve detalje o minimalnim zahtjevima za koncepte koje treba predstaviti, ni o sadržaju drugih pojašnjenja i dokaza, kao ni o izboru najviše 20 koncesionara do kojeg treba doći te ako su ti detalji tek nakon isteka roka za prijavu, u tzv. informativnom memorandumu, uz brojne druge dokumente priopćeni samo onim kandidatima koji su se kvalificirali za „drugi krug” postupka dodjele koncesije,
- c. je osam mjeseci nakon početka postupka i suprotno pozivu na dostavu ponuda, tijelo nadležno za koncesije pozvalo samo 14 kandidata da osobno predstave svoje socijalne i sigurnosne projekte jer su oni 100 % zadovoljili minimalne uvjete za koncesiju, ali je onda 15 mjeseci nakon početka postupka priopćilo da nijedan kandidat nije „u provjerljivom obliku” dokazao da je ispunio minimalne uvjete,
- d. se kandidat za koncesiju koji se sastoji od više državnih poduzeća za lutriju pod državnom kontrolom (Ods Deutschland Sportwetten GmbH, odnosno Ods) nalazi među 14 kandidata pozvanih da predstave svoje projekte pred tijelom nadležnim za koncesije, ali vjerojatno nema pravo na tu koncesiju zbog svoje organizacijske povezanosti s organizatorima sportskih događaja jer zakonodavstvo (članak 21. stavak 3. GlüÄndStV-a) zahtijeva strogu odvojenost između, s jedne strane, sportskih aktivnosti i udruženja koja ih organiziraju te, s druge strane, organizatora i posrednika za sportsko klađenje,
- e. za dodjelu koncesije treba, među ostalim, dokazati „zakonito podrijetlo sredstava potrebnih za organizaciju ponude predviđenih sportskih klađenja”,
- f. tijelo nadležno za koncesije i Glücksspielkollegium (kolegij za igre na sreću), koji se sastoji od predstavnika saveznih Ländera i odlučuje o dodjeli koncesija, ne koriste mogućnošću dodjele koncesije privatnim organizatorima klađenja, dok državna poduzeća za lutriju mogu, tijekom razdoblja od najviše godinu dana nakon eventualne dodjele takvih koncesija, bez dodijeljene koncesije organizirati sportsko klađenje, lutriju i druge igre na sreću te ih iskorištavati i promovirati pomoću svoje nacionalne mreže prihvatnih ureda?

⁽¹⁾ Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL L 204, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2014. uputio Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) –
Quenon K. SPRL protiv Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA**

(Predmet C-338/14)

(2014/C 339/08)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Quenon K. SPRL

Tuženici: Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 17. Direktive Vijeća 86/653/EEZ od 18. prosinca 1986. usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih trgovačkih zastupnika ⁽¹⁾ tumačiti tako da je nacionalni zakonodavac ovlašten propisati da nakon raskida ugovora, trgovački zastupnik ima pravo na odštetu za stranke čiji iznos ne može biti viši od iznosa jednogodišnje naknade i da, ako iznos te odštete ne pokriva čitavu stvarno pretrpljenu štetu, naknadu štete do visine razlike između stvarno pretrpljene štete i iznosa te odštete?
2. Točnije, treba li članak 17. [stavak] 2. [točku] (c) direktive tumačiti tako da dodjelu naknade štete uz odštetu za stranke uvjetuje postojanjem povrede ugovora ili kvazidelikta na strani nalogodavca koji je u uzročnoj vezi sa zahtijevanom naknadom štete, kao i postojanjem štete različite od one za koju je isplaćena paušalna odšteta za stranke?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na potonje pitanje, mora li povreda biti različita od jednostranog raskida ugovora, kao na primjer davanje prekratkog otkaznog roka, davanje preniske odštete umjesto otkaznog roka i odštete za stranke, postojanje ozbiljnih razloga na strani nalogodavca, zlouporaba prava na raskid ugovora ili bilo koje druge vrste povreda, osobito, tržišne prakse?

⁽¹⁾ (SL L 382, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 45.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2014. uputio Raad van State (Nizozemska) – R.
L. Trijber, poslujući pod tvrtkom Amstelboats protiv College van Burgemeester en Wethouders van
Amsterdam**

(Predmet C-340/14)

(2014/C 339/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: R.L. Trijber, poslujući pod tvrtkom Amstelboats

Druga stranka u postupku: College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Prethodna pitanja

1. Je li prijevoz putnika u otvorenoj brodici unutarnjim plovnim putevima Amsterdama, kojemu je svrha obilazak i najam za posebne prilike u zamjenu za naknadu, kao što je to slučaj u ovom postupku, usluga na koju se primjenjuju odredbe Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.), uzimajući u obzir iznimku navedenu u članku 2. stavku 2. točki (d) te direktive u vezi s uslugama na području prijevoza?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, primjenjuje li se Poglavlje III. Direktive 2006/123 na isključivo interne situacije ili se na pitanje ocjene je li to poglavlje primjenjivo primjenjuje sudska praksa Suda o odredbama Ugovora o slobodi poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga u isključivo internim situacijama?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje da se sudska praksa Suda o odredbama Ugovora o slobodi poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga u isključivo internim situacijama primjenjuje na ocjenu je li Poglavlje III. Direktive 2006/123 primjenjivo,
 - a) trebaju li nacionalni sudovi primijeniti odredbe Poglavlja III. Direktive 2006/123 u situaciji kao što je ona u ovom postupku, u kojoj se pružatelj usluga nije nastanio na prekograničnom temelju i ne pruža prekogranične usluge, ali se svejedno poziva na te odredbe?
 - b) je li za odgovor na to pitanje relevantno da će se te usluge vjerojatno većinom pružati stanovnicima Nizozemske?
 - c) je li za odgovor na to pitanje potrebno utvrditi jesu li poduzeća nastanjena u drugim državama članicama pokazala ili će pokazati istinski interes da pružaju takve ili slične usluge?
4. Slijedi li iz članka 11. stavka 1. točke (b) Direktive 2006/123 da, ako je broj dozvola ograničen važnim razlogom u općem interesu, trajanje valjanosti dozvole također mora biti ograničeno, također uzimajući u obzir cilj te direktive da se osigura slobodan pristup tržištu usluga, ili je to pitanje u diskreciji nadležnog tijela države članice?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2014. uputio Raad van State (Nizozemska) –
J. Harmsen protiv Burgemeester van Amsterdam**

(Predmet C-341/14)

(2014/C 339/10)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: J. Harmsen

Druga stranka u postupku: Burgemeester van Amsterdam

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se Poglavlje III. Direktive 2006/123 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.) na isključivo interne situacije ili se na pitanje ocjene je li to poglavlje primjenjivo primjenjuje sudska praksa Suda o odredbama Ugovora o slobodi poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga u isključivo internim situacijama?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje da se sudska praksa Suda o odredbama Ugovora o slobodi poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga u isključivo internim situacijama primjenjuje na ocjenu je li Poglavlje III. Direktive 2006/123 primjenjivo,
 - a) trebaju li nacionalni sudovi primijeniti odredbe Poglavlja III. Direktive 2006/123 u situaciji kao što je ona u ovom postupku, u kojoj se pružatelj usluga nije nastanio na prekograničnom temelju i ne pruža prekogranične usluge, ali se svejedno poziva na te odredbe?
 - b) je li za odgovor na to pitanje relevantno da operator većinom pruža usluge samozaposlenim prostitutkama iz država članica koje nisu Nizozemska?
 - c) je li za odgovor na to pitanje potrebno utvrditi jesu li poduzeća nastanjena u drugim državama članicama pokazala ili će pokazati istinski interes za pokretanje djelatnosti prostitucije iz izloga u Amsterdamu?
3. U mjeri u kojoj se operator ima pravo pozvati na odredbe Poglavlja III. Direktive 2006/123, predstavlja li članak 10. stavak 2. točka (c) te direktive prepreku mjeri, kao što je ona u pitanju u ovom slučaju, prema kojoj operator djelatnosti prostitucije iz izloga smije iznajmiti sobe u smjenama samo onim prostitutkama koje se s operatorom mogu sporazumjeti na jeziku koji on razumije?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2014. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Kyowa Hakko Europe GmbH protiv Hauptzollamt Hannover

(Predmet C-344/14)

(2014/C 339/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kyowa Hakko Europe GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Hannover

Prethodna pitanja

1. Predstavljaju li mješavine aminokiselina – poput onih u pitanju u ovom predmetu (RM0630 ili RM0789), od kojih se (u kombinaciji s ugljikohidratima i mastima) proizvodi prehrambeni proizvod koji zamjenjuje tvar koja je od vitalnog značaja za zdravlje i dio je normalne prehrane, ali koja može u pojedinačnim slučajevima izazvati alergijsku reakciju, čime se mogu izbjeći zdravstvene poteškoće, ublažiti ili čak izliječiti već postojeća oštećenja – lijekove koji se sastoje od dva ili više sastojaka pomiješanih za terapijsku ili profilaktičnu uporabu u smislu tarifnog broja 3003 kombinirane nomenklature ⁽¹⁾?

U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

2. Predstavljaju li mješavine aminokiselina hranjive pripravke pod tarifnim brojem 2106 kombinirane nomenklature, koji su prema napomeni 1. točki (a) uz Poglavlje 30 kombinirane nomenklature isključeni iz Poglavlja 30 jer, uz prehrambeno, nemaju profilaktičko ili terapijsko djelovanje?

⁽¹⁾ Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 1001/2013 od 4. listopada 2013. o izmjenama Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, SL L 290, str.1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. srpnja 2014. uputio Conseil d'État (Francuska) – Ministre délégué, chargé du budget protiv Marlène Pazdziej

(Predmet C-349/14)

(2014/C 339/12)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ministre délégué, chargé du budget

Tuženik: Marlène Pazdziej

Prethodna pitanja

Protive li se odredbe drugog stavka članka [13.] Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije da se, prilikom izračuna teoretskog dohotka kućanstva, uzme u obzir naknadu koju prima dužnosnik ili drugi agent Europske unije, član toga kućanstva, kada takvo uzimanje u obzir može utjecati na iznos poreza kojeg plaća to kućanstvo, ili treba primijeniti presudu Suda od 14. listopada 1999. (predmet C-229/98) ⁽¹⁾ u slučajevima u kojima uzimanje u obzir takve naknade ima samo za cilj, s obzirom na eventualnu primjenu društvene mjere za oslobađanje od plaćanja poreza, sniženje njegove porezne osnovice ili, općenito, porezne olakšice, provjeru je li teoretski dohodak kućanstva niži od praga određenog nacionalnim poreznim pravom za dodjelu naknade – eventualno izmijenjene obzirom na teoretski dohodak – tom društvenom mjerom?

⁽¹⁾ EU:C:1999:501

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2014. uputio Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Španjolska) – Estrella Rodríguez Sanchez protiv Consum Sociedad Cooperativa Valenciana

(Predmet C-351/14)

(2014/C 339/13)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Estrella Rodríguez Sanchez

Tuženik: Consum Sociedad Cooperativa Valenciana

Prethodna pitanja

1. Ulazi li u područje primjene Direktive 2010/18 ⁽¹⁾ o „revidiranom Okvirnom sporazumu o roditeljskom dopustu”, kako je definirano u klauzuli 1. stavku 2. [tog sporazuma], odnos radnika-člana radne zadruge poput onog uređenog člankom 80. (španjolskog) Zakona 27/99 o zadrugama i člankom 89. Zakona 8/2003 o zadrugama Autonomne zajednice Valencije koji se u okviru prava Zajednice može smatrati „ugovorom o radu”, iako je u nacionalnim propisima i sudskoj praksi kvalificiran kao „odnos između članova društva”?

U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, podredno se postavlja drugo.

2. Treba li klauzulu 8. stavak 2. „revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu” (Direktiva 2010/18) i, točnije, dio prema kojemu „provedba odredaba iz ovog sporazuma ne predstavlja valjani temelj za smanjenje opće razine zaštite koja se zaposlenim osobama pruža na području obuhvaćenom ovim sporazumom” tumačiti na način da država članica koja nije izričito prenijela Direktivu 2010/18 ne može smanjiti opseg zaštite koji je definirala prilikom prenošenja prethodne Direktive 96/34⁽²⁾?

Samo u slučaju pozitivnog odgovora na neko od prethodna dva pitanja i ocjene da je Direktiva 2010/18 mjerodavna za radni odnos poput tužiteljevog, opravdano je, iz razloga koji će biti izneseni, postaviti sljedeća dva pitanja.

3. Treba li klauzulu 6. novog „revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu”, integriranog u Direktivu 2010/18, tumačiti na način da obvezuje na to da se unutarnjim nacionalnim propisom ili sporazumom kojima se prenosi direktiva upotpune i pojasne obveze poslodavaca da „razmatraju” i „odgovaraju” na zahtjeve svojih radnika za „promjenama radnog vremena i/ili rasporeda” po povratku s roditeljskog dopusta, vodeći računa o svojim potrebama i potrebama radnika, pri čemu nije moguće smatrati ispunjenom obvezu prenošenja putem unutarnjeg propisa zakonodavca ili društva ako se učinkovito korištenje tog prava podvrgava isključivo pukoj diskrecijskoj ocjeni poduzetnika o tome hoće li udovoljiti navedenim zahtjevima?
4. Treba li smatrati [da] u slučaju neprenošenja klauzula 6. „revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu” – u svjetlu članka 3. Direktive [2010/18] i „završnih odredaba” sadržanih u klauzuli 8. sporazuma – ima, kao minimalni standard Zajednice, „izravan horizontalni” učinak?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2010/18/EU od 8. ožujka 2010. o provedbi revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu koji su sklopili BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC te o stavljanju izvan snage Direktive 96/34/EZ (SL L 68, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 276.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 96/34/EZ od 3. lipnja 1996. o Okvirnom sporazumu o roditeljskom dopustu koji su sklopili UNICE, CEEP i EUTC (SL L 145, str. 4.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2014. uputio Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Španjolska) – Juan Miguel Iglesias Gutiérrez protiv Bankia, S.A. i dr.

(Predmet C-352/14)

(2014/C 339/14)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez

Tuženici: Bankia, S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE i Fondo de Garantía Salarial

Prethodna pitanja

- 1) Protive li se člancima 107. i 108. Ugovora [o funkcioniranju] Europske unije, u njenoj pročišćenoj inačici, članak 56. Zakona o radu, odobrenog Kraljevskim zakonodavnim dekretom 1/1995 od 24. ožujka 1995, peta prijelazna odredba Zakona 3/2012 od 6. srpnja 2012. o hitnim mjerama za reformu tržišta rada te članak 123. i članak 124. stavak 13. Zakona o socijalnim sudovima – Zakon 36/2011 od 10. listopada 2011. (kojima se prešutno upućuje na gore navedene odredbe) u mjeri u kojoj se njima stvarno povećavaju iznosi otpremnina odobreni odlukom Europske komisije u postupku „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group”?

- 2) Je li protivno gore navedenim odredbama prava Unije i odluci Europske komisije u postupku „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” tumačenje navedenih nacionalnih odredaba koje dopušta nacionalnom sudu da u slučaju otkaza koji je ocijenjen zakonitim smanji iznose otpremnina na zakonski minimum?
- 3) Je li protivno gore navedenim odredbama prava Unije i odluci Europske komisije u postupku „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” tumačenje navedenih nacionalnih odredaba koje dopušta nacionalnom sudu da u slučaju otkaza koji je ocijenjen nezakonitim izmijeni iznose otpremnina tako da odgovaraju iznosima o kojima je u razdoblju savjetovanja postignut sporazum, pod uvjetom da su ti iznosi viši od zakonskog minimuma i niži od zakonskog maksimuma?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2014. uputio Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa
(Španjolska) – Elisabet Rion Bea protiv Bankia S.A. i dr.**

(Predmet C-353/14)

(2014/C 339/15)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Elisabet Rion Bea

Tuženici: Bankia S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE i Fondo de Garantía Salarial

Prethodna pitanja

- 1) Protive li se člancima 107. i 108. Ugovora [o funkcioniranju] Europske unije, u njegovoj pročišćenoj inačici, članak 56. Zakona o radu, odobrenog Kraljevskim zakonodavnim dekretom 1/1995 od 24. ožujka 1995, peta prijelazna odredba Zakona 3/2012 od 6. srpnja 2012. o hitnim mjerama za reformu tržišta rada te članak 123. i članak 124. stavak 13. Zakona o socijalnim sudovima – Zakon 36/2011 od 10. listopada 2011. (kojima se prešutno upućuje na gore navedene odredbe) u mjeri u kojoj se njima stvarno povećavaju iznosi otpremnina odobreni odlukom Europske komisije u postupku „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group”?
 - 2) Je li protivno gore navedenim odredbama prava Unije i odluci Europske komisije u postupku „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” tumačenje navedenih nacionalnih odredaba koje dopušta nacionalnom sudu da u slučaju otkaza koji je ocijenjen zakonitim smanji iznose otpremnina na zakonski minimum?
 - 3) Je li protivno gore navedenim odredbama prava Unije i odluci Europske komisije u postupku „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” tumačenje navedenih nacionalnih odredaba koje dopušta nacionalnom sudu da u slučaju otkaza koji je ocijenjen nezakonitim izmijeni iznose otpremnina tako da odgovaraju iznosima o kojima je u razdoblju savjetovanja postignut sporazum, pod uvjetom da su ti iznosi viši od zakonskog minimuma i niži od zakonskog maksimuma?
-

Žalba koju je 25. srpnja 2014. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda od (sedmo vijeće) donesene 13. svibnja 2014. u predmetu T-458/10 do T-467/10 i T-471/10: Peter McBride i drugi protiv Europske komisije

(Predmet C-361/14 P)

(2014/C 339/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet, A. Szmytkowska, agenti, B. Doherty, *barrister*)

Druge stranke u postupku: Peter McBride, Hugh McBride, Mullglen Ltd, Cathal Boyle, Thomas Flaherty, Ocean Trawlers Ltd, Patrick Fitzpatrick, Eamon McHugh, Eugene Hannigan, Larry Murphy i Brendan Gill

Žalbeni zahtjev

Žalitelj zahtijeva da Sud:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije (sedmo vijeće) od 13. svibnja 2014. u spojenim predmetima T-458/10 do T-467/10 i T-471/10 Peter McBride i dr./Europska komisija;
- odbije tužbu za poništenje i, u svakom slučaju, prvi tužbeni razlog;
- ili, podredno, da vrati predmet Općem sudu radi odlučivanja o tužbenim razlozima koji su pred njime izneseni a o kojima nije odlučio Sud Europske unije, i
- naloži tužiteljima u prvom stupnju snošenje troškova žalbe i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija tvrdi da presudu protiv koje je uložena žalba treba ukinuti iz sljedećih razloga:

Kao prvo, Opći sud je pogrešno protumačio i pogrešno primijenio članak 266. Ugovora o funkcioniranju Europske unije („UFEU” ili „Ugovor”) u vezi s člankom 263. UFEU-a i načelom djelotvornosti, načelom dodjele nadležnosti, načelom pravne sigurnosti, načelom kontinuiteta pravnog poretka, vremenskom primjenom prava, načelom legitimnih očekivanja i načelima koja uređuju vremenski slijed propisa/pravnih pravila, time što je poništio neke Komisijine odluke čija je svrha izvršavanje njezinih obveza koje ima na temelju presuda u spojenim predmetima T-218/03 do T-241/03, Boyle i. dr./Komisija i spojenim predmetima C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P, Flaherty i.dr./Komisija. U pobijanoj presudi je navedeno da je Komisija bila dužna poduzeti potrebne mjere za postupanje u skladu s tim presudama, ali da za to nije bila nadležna.

Kao drugo, Opći sud nije propisno obrazložio njegovu presudu i nije odgovorio na ključni argument Komisije (kao i na pitanje dopuštenosti u jednom predmetu). Stoga je povrijedio članak 36. Statuta Suda i članak 81. Poslovnika Općeg Suda

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. srpnja 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) – Annette Lorch, Kurt Lorch protiv Condor Flugdienst GmbH

(Predmet C-364/14)

(2014/C 339/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Annette Lorch, Kurt Lorch

Tuženik: Condor Flugdienst GmbH

Prethodna pitanja

1. Mora li se izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004 ⁽¹⁾ neposredno odnositi na rezervirani let?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, koliko je ranijih letova zrakoplova korištenog za planirani let relevantno za postojanje izvanredne okolnosti? Postoji li vremensko ograničenje za razmatranje izvanrednih okolnosti koje se pojave tijekom ranijih letova? Ako da, kako se to ograničenje računa?
3. Ako su izvanredne okolnosti koje se pojave tijekom ranijih letova također relevantne za kasniji let, moraju li se razumne mjere koje poduzima stvarni zračni prijevoznik, u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe, odnositi samo na izbjegavanje izvanrednih okolnosti ili i na izbjegavanje dugog kašnjenja?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Žalba koju je 31. srpnja 2014. podnijela Toshiba Corporation protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 21. svibnja 2014. u predmetu T-519/09: Toshiba Corporation protiv Europske komisije

(Predmet C-373/14 P)

(2014/C 339/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Toshiba Corporation (zastupnici: J. F. MacLennan, *solicitor*, A. Schulz, *Rechtsanwalt*, J. Jourdan i P. Berghe, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj zahtijeva od Suda da:

- ukine presudu Općeg suda od 21. svibnja 2014. u predmetu T-519/09 Toshiba Corporation/Europska komisija u dijelu u kojem je odbio zahtjev društva Toshiba za poništenje članaka 1. i 2. Odluke Europske komisije u predmetu COMP/39.129 – Energetski transformatori i poništi Odluku;
- podredno, vrati predmet na odlučivanje Općem sudu u skladu s presudom Suda o pravnom pitanju i, u svakom slučaju
- društvu Toshiba dosudi troškove, uključujući troškove u postupku pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj pobija presudu Općeg suda od 21. svibnja 2014. u predmetu T-519/09 Toshiba Corporation/Europska komisija (u daljnjem tekstu: pobijana presuda), u kojem je društvo Toshiba Corporation (u daljnjem tekstu: Toshiba) zahtijevalo poništenje Odluke Europske komisije u predmetu COMP/39.129 – Energetski transformatori. Opći sud je u pobijanoj presudi u cijelosti odbio zahtjev društva Toshiba i naložio mu snošenje troškova. U ovoj žalbi, društvo Toshiba navodi da je Opći sud počinio sljedeće pogreške koje se tiču prava:

- Prvi žalbeni razlog: društvo Toshiba navodi da je Opći sud primijenio pogrešni pravni kriterij kada je utvrdio da su japanski proizvođači energetskih transformatora potencijalni konkurenti na tržištu EGP-a (1) zato što prepreke za ulazak na tržište EGP-a nisu bile nesavladive (2) na osnovi postojanja prijateljskog sporazuma, umjesto toga je trebao provjeriti jesu li japanski proizvođači stvarno mogli ući na tržište EGP-a i da je takav ulazak bio ekonomski isplativa strategija. U nedostatku mogućeg tržišnog natjecanja između japanskih i europskih proizvođača, prijateljskim sporazumom se nije mogao povrijediti članak 81. UEZ-a i Komisija nije bila nadležna za vođenje postupka. Po mišljenju društva Toshiba, pobijanu presudu bi trebalo ukinuti, a spornu odluku poništiti.
 - Drugi žalbeni razlog: društvo Toshiba navodi da je Opći sud iskrivio sadržaj dopisa u kojem je druga stranka u postupku navela da neće osporavati Komisijina utvrđenja. Komisija je smatrala da pismo nadomješta prijašnje izjave te stranke kojima je potvrđivala da nije ostvarila nikakvu prodaju u EGP-u. Međutim, ovo predstavlja iskrivljivanje dokaza na koje se Opći sud poziva radi utvrđivanja da prepreke za ulazak na tržište EGP-a nisu bile nesavladive. Društvo Toshiba stoga smatra da bi pobijanu presudu trebalo ukinuti, a spornu odluku poništiti.
 - Treći žalbeni razlog: društvo Toshiba navodi da je Opći sud dao proturječno obrazloženje, primijenio pogrešni pravni kriterij za javno distanciranje i povrijedio pravno načelo osobne odgovornosti utvrdivši da je argument društva Toshiba o njegovom nesudjelovanju na sastanku u Zurichu 2003. godine „neučinkovit”. Pobijanu presudu bi stoga trebalo ukinuti, a spornu odluku poništiti utoliko što je njime utvrđeno da je društvo Toshiba nastavilo sudjelovati u prijateljskom sporazumu do svibnja 2003.
 - Četvrti žalbeni razlog: društvo Toshiba navodi da je Opći sud pogrešno protumačio točku 18. Smjernica za utvrđivanje kazni primjenjujući globalne tržišne udjele kao mjerilo za udio težinu stranaka u povredi. Stoga bi pobijanu presudu trebalo ukinuti a spornu odluku poništiti u dijelu u kojem je novčana kazna društva Toshiba izračunata na osnovi njegovog udjela u svjetskom tržištu te bi novčanu kaznu izrečenu društvu Toshiba u skladu s tim trebalo smanjiti.
-

OPĆI SUD

Rješenje Općeg suda od 5. svibnja 2014. – BTL Diffusion protiv OHIM-a – dm-drogerie markt (babyTOlove)

(Predmet T-518/11) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2014/C 339/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BTL Diffusion (St Cloud, Francuska) (zastupnik: A. Berendes, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: K. Klüpfel i D. Botis, agenti)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Njemačka) (zastupnici: C. Mellein i B. Beinert, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 8. srpnja 2011. (predmet R 883/2010-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između dm-drogerie markt GmbH & Co. KG i BTL Diffusion.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Tužitelju i intervenijentu nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i da svaki snosi polovicu troškova tuženika.

⁽¹⁾ SL C 355, 3.12.2011.

Rješenje Općeg suda od 3. srpnja 2014. – Stance protiv OHIM-a – Pokarna (STANCE)

(Predmet T-206/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2014/C 339/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Stance, Inc (San Clemente, Sjedinjene Države) (zastupnici: R. Kunze i G. Würtenberger, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: V. Melgar, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Pokarna Ltd (Secundrabad Andhra Pradesh, Indija)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 1. veljače 2013. (predmet R 885/2012-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Pokarna Ltd i Stance, Inc.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak povodom tužbe.*
2. *Tužitelju se nalaže snošenje vlastitih troškova kao i troškova tuženika.*

⁽¹⁾ SL C 171, 15.6.2013.

Rješenje Općeg suda od 18. lipnja 2014. – NumberFour protiv OHIM-a – Inaer Helicópteros (ENFORE)

(Predmet T-478/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2014/C 339/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: NumberFour AG (Berlin, Njemačka) (zastupnik: C. Götz, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Inaer Helicópteros, SA (Mutxamel, Španjolska) (zastupnici: C. Giner Mas i R. Rodríguez Zaragoza, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. svibnja 2013. (predmet R 1000/2012-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između NumberFour AG i Inaer Helicópteros, SA.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak povodom tužbe.*
2. *Tužitelju i intervenijentu nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i da svaki snosi polovicu troškova tuženika.*

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

Rješenje Općeg suda od 17. srpnja 2014. – The Directv Group protiv OHIM-a – Bolloré (DIRECTV)**(Predmet T-718/13) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Zahtjev za opoziv — Povlačenje zahtjeva za opoziv — Obustava postupka”)**

(2014/C 339/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: The Directv Group (El Segundo, Sjedinjene Države) (zastupnik: F. Valentin, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Bolloré (Ergué Gabéric, Francuska) (zastupnik: S. Legrand, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-s od 11. listopada 2013. (predmet R 1812/2012-2), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između Bolloréa i The Directv Group, Inc.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Tužitelju se nalaže snošenje troškova, uključujući troškove tuženika i intervenijenta.

⁽¹⁾ SL C 71, 8.3.2014.

Rješenje Općeg suda od 17. srpnja 2014. – The Directv Group protiv OHIM-a – Bolloré (DIRECTV)**(Predmet T-721/13) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Zahtjev za opoziv — Povlačenje zahtjeva za opoziv — Obustava postupka”)**

(2014/C 339/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: The Directv Group, Inc. (El Segundo, Sjedinjene Države) (zastupnik: F. Valentin, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Bolloré (Ergué Gabéric, Francuska) (zastupnik: S. Legrand, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 10. listopada 2013. (predmet R 1961/2012-2), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između Bolloréa i The Directv Group, Inc.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak povodom tužbe.*
2. *Tužitelju se nalaže snošenje troškova, uključujući troškove tuženika i intervenijenta.*

(¹) SL C 112, 14.4.2014.

Tužba podnesena 16. srpnja 2014. – Sheraton International IP protiv OHIM-a – Staywell Hospitality Group (PARK REGIS)**(Predmet T-536/14)**

(2014/C 339/24)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Sheraton International IP LLC (Stamford, Sjedinjene Države) (zastupnik: E. Armijo Chávarri, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Australija)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku petog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 30. travnja 2014. donesenu u spojenim predmetima R 240/2013-5 i R 303/2013-5;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koji sadrži verbalni element „PARK REGIS” za usluge iz razreda 35, 36 i 43 – prijava žiga Zajednice br. 9 488 933

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: tužitelj

Žig ili znak naveden u prigovoru: registracije žiga Zajednice, međunarodne registracije žiga i poznati žig „ST REGIS”

Odluka Odjela za prigovore: prigovor djelomično prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: žalba odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 21. srpnja 2014. – Grupo Bimbo protiv OHIM-a (Oblik okruglog peciva za sendvič)

(Predmet T-542/14)

(2014/C 339/25)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Grupo Bimbo, SAB de CV (México, Meksiko) (zastupnik: N. Fernández Fernández-Pacheco, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 19. svibnja 2014. u predmetu R 1911/2013-4 iz razloga što je nezakonita i nije u skladu s važećim pravnim normama o žigu Zajednice te donese presudu u skladu sa zahtjevima u ovoj tužbi, bilo na temelju svojstvene razlikovnosti trodimenzionalnog žiga za koji je podnesena prijava, bilo na temelju razlikovnosti stečene uporabom, time usvajajući ovu tužbu i nalažući registraciju trodimenzionalnog žiga Zajednice br. 11 747 987 za proizvode iz razreda 30 međunarodne klasifikacije jer je zakonita i dopuštena;
- nakon prihvaćanja ove tužbe i registracije navedenog žiga, naloži protivnoj stranci snošenje troškova postupka i naknadu troškova žalbe plaćenih OHIM-u.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: trodimenzionalni žig u obliku okruglog peciva za sendvič za proizvode iz razreda 30 – prijava za registraciju žiga Zajednice br. 11 747 987

Odluka ispitivača: odbijanje prijave

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi: povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 22. srpnja 2014. – provima Warenhandels protiv OHIM-a – Renfro (HOT SOX)

(Predmet T-543/14)

(2014/C 339/26)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: provima Warenhandels GmbH (Bielefeld, Njemačka) (zastupnici: odvjetnici J. Croll i H. Prange)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Renfro Corp. (Mount Airy, Sjedinjene Države)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 13. svibnja 2014. u predmetu R 1859/2013-2 u vezi s međunarodnim žigom u Europskoj uniji br. 0962191 i izmijeni je tako da se žalba proglašava osnovanom i prihvati zahtjev za proglašavanje ništavim;
- tuženiku i prema potrebi drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem naloži snošenje troškova postupka uključujući troškove nastale u žalbenom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Registrirani žig Zajednice protiv kojeg je podnesen zahtjev za proglašavanje žiga ništavim: međunarodna registracija verbalnog žiga „HOT SOX” – međunarodna registracija br. 962 191

Nositelj žiga Zajednice: Renfro Corp.

Stranka koja zahtijeva proglašavanje žiga Zajednice ništavim: tužitelj

Obrazloženje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim: apsolutni razlozi za ništavost u skladu s člankom 52. stavkom 1. u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkama (b) i (c) Uredbe br. 207/2009

Odluka Odjela za poništaje: zahtjev je odbijen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi:

- povreda članka 158. u vezi s člankom 52. stavkom 1. točkom (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 207/2009
- povreda članka 158. u vezi s člankom 52. stavkom 1. točkom (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 18. srpnja 2014. – Société des Produits Nestlé protiv OHIM-a – Terapia (ALETE)

(Predmet T-544/14)

(2014/C 339/27)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Société des Produits Nestlé SA (Vevey, Švicarska) (zastupnici: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht i S. Cobet-Nüse, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Terapia SA (Cluj Napoca, Rumunjska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- preinači odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 19. svibnja 2014. u predmetu R 1128/2013-4 tako da odluči da se prigovor treba odbiti;
- podredno, poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 19. svibnja 2014. u predmetu R 1128/2013-4;
- naloži Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „ALETE” za proizvode iz razreda 5, 29, 30 i 32 – prijava žiga Zajednice br. 10 388 379

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: nacionalni verbalni žig „ALETA” za proizvode i usluge iz razreda 5 i 35

Odluka Odjela za prigovore: prihvaćanje prigovora

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi:

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009
- povreda članka 63. u vezi s člankom 20. stavkom 7. točkom (c) Uredbe br. 2868/95
- povreda članka 63. stavka 2., članka 75. i članka 76. Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 18. srpnja 2014. – GEA Group protiv OHIM-a (engineering for a better world)

(Predmet T-545/14)

(2014/C 339/28)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: GEA Group AG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnik: odvjetnik J. Schneiders)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 2. lipnja 2014. u predmetu R 303/2014-4;
- Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „engineering for a better world” za proizvode i usluge iz razreda 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 i 42 – prijava žiga Zajednice br. 12 034 807

Odluka ispitivača: prijava je odbijena

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 25. srpnja 2014. – Messi Cuccittini protiv OHIM-a – J.M.-E.V. e hijos (MESSI)

(Predmet T-554/14)

(2014/C 339/29)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Lionel Andrés Messi Cuccittini (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: J. L. Rivas Zurdo i M. Toro Gordillo, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: J.M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Španjolska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. travnja 2014. u predmetu R 1553/2013-1, u mjeri u kojoj je odbijanjem žalbe podnositelja prijave potvrđena odluka Odjela za prigovore o prihvatanju prigovora B 1 938 458 i djelomičnom odbijanju prijave za registraciju (figurativnog) žiga Zajednice br. 10 181 154 „MESSI”;
- naloži snošenje troškova stranci ili strankama koje se protive ovoj tužbi.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig s verbalnim elementom „MESSI” za proizvode iz razreda 3, 9, 14, 16, 25 i 28 – prijava za registraciju žiga Zajednice br. 10 181 154

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: verbalni žigovi Zajednice „MASSI” za proizvode iz razreda 9, 25 i 28

Odluka Odjela za prigovore: prihvatanje prigovora

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 28. srpnja 2014. – BrandGroup protiv OHIM-a – Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele (SPEZOOMIX)

(Predmet T-557/14)

(2014/C 339/30)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: BrandGroup GmbH (Bechtsrieth, Njemačka) (zastupnik: odvjetnik T. Raible)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele KG (Augsburg, Njemačka)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 15. svibnja 2014. u predmetu R 941/2013-1;
- Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele KG naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „SPEZOOMIX” za proizvode iz razreda 32 i 33 – prijava žiga Zajednice br. 9 913 617

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: međunarodni verbalni žig i verbalni žig Zajednice „Spezi”, međunarodni figurativni žig i figurativni žig Zajednice koji sadrže riječ „Spezi” kao i nacionalni verbalni žig „Ein Spezi muß dabei sein” za proizvode iz razreda 32

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je odbijen

Odluka žalbenog vijeća: odluka Odjela za prigovore je poništena i prijava žiga u cijelosti odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 78. stavka 5. Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 1. kolovoza 2014. – VSM Geneesmiddelen protiv Komisije**(Predmet T-578/14)**

(2014/C 339/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VSM Geneesmiddelen BV (Alkmaar, Nizozemska) (zastupnik: U. Grundmann, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Komisija nezakonito propustila provesti ocjenu zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane Europske agencije za sigurnost hrane u skladu s postupkom predviđenim člankom 13. stavkom 3. Uredbe (EZ) 1924/2006 ⁽¹⁾ od 1. kolovoza 2014, i
- podredno, poništi odluku koja je navodno sadržana u dopisu Komisije od 29. lipnja 2014. o neprovođenju ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane EFSA-e u skladu s postupkom predviđenim člankom 13. prije 1. kolovoza 2014.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj navodi da je, u skladu s člankom 13. stavkom 3. Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama, Europska Komisija bila dužna donijeti popis dozvoljenih tvrdnji u pogledu tvari korištenih u hrani najkasnije do 31. siječnja 2010. U okviru donošenja takvog popisa Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA) je bila zadužena za ocjenu zdravstvenih tvrdnji koje su dostavile države članice. Međutim, u rujnu 2010., Komisija je objavila da će ukinuti i preispitati postupak ocjene tvrdnji u pogledu biljnih tvari, te je EFSA prestala ispitivati te tvrdnje. Komisija je prekinula samo postupak ocjene u pogledu biljnih tvari, ali ne i postupak u pogledu drugih tvari, kao što su kemijske tvari.

Tužitelj je dopisom od 23. travnja 2014. zatražio od Komisije da EFSAi naloži da bez odlaganja nastavi ocjenu zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari korištenih u hrani, s obzirom da ga teško pogađa zastoj i nedostatak pravne sigurnosti u području zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari korištenih u hrani.

Komisija je dopisom od 19. lipnja 2014. izvijestila tužitelja da su joj države članice i dionici izrazili različite vrste zabrinutosti i da u ovom trenutku neće provoditi ocjenu zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih proizvoda. Tužitelj je 8. srpnja 2014. Komisiji poslao novi dopis, određivši rok za provođenje ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih proizvoda od strane EFSA-a, koji je istjecao 31. srpnja 2014. Komisija nije odgovorila na ovaj dopis.

Stoga se može zaključiti da Komisija nije utvrdila potpuni popis dopuštenih zdravstvenih tvrdnji u pogledu tvari koje se koriste u hrani, kako nalaže članak 13. stavak 3. Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama. Članak 13. Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama ne predviđa samo precizne rokove, već također i jasno definirane postupke za donošenje popisa o zdravstvenim tvrdnjama u pogledu tvari korištenih u hrani. Uredbom se Komisiji ne dodjeljuje diskrecijska ovlast za izmjenu faza postupka niti produljenje rokova.

Osim toga, u skladu s uvodnom izjavom 9., Uredba o zdravstvenim tvrdnjama za cilj ima uspostavu „*opć[ih] načela koja se mogu primijeniti na sve tvrdnje*”. To jasno pokazuje da zakonodavac nije želio uspostaviti različite razine ocjene za neke vrste tvari. Stoga, sva razmatranja Komisije koja se tiču različitog režima za ocjenu tvrdnji u pogledu biljnih proizvoda bi ne samo bila pravno neosnovana, već bi također bila suprotna općim ciljevima uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehranbenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani (SL L 404, str.9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 172.).

Tužba podnesena 29. srpnja 2014. – Inditex protiv OHIM-a – Ansell (ZARA)**(Predmet T-584/14)**

(2014/C 339/32)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Španjolska) (zastupnik: C. Duch, odvjetnica)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)*Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem:* Zainab Ansell i Roger Ansell (Moshi, Tanzanija)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 19. svibnja 2014. u predmetu R 1118/2013-2, u mjeri u kojoj potvrđuje opoziv žiga Zajednice „ZARA” br. 112 755 zbog neuporabe za sljedeće usluge iz razreda 39: „usluge prijevoza i distribucije proizvoda, osobito odjeće, cipela i dodataka, mirisa i kozmetike”, utoliko što tužitelj smatra da je žalbeno vijeće povrijedilo članak 51. stavak 1. točku (a) Uredbe br. 207/2009 počinivši sljedeće pogreške:
- pravnu pogrešku smatrajući da su Inditexove franšize sastavni dijelovi unutarnje organizacije društva, iako je zapravo riječ o neovisnim pravnim subjektima Grupe Inditex;
- pogrešku u ocjeni dokaza predbacujući tužitelju da nije pružio dokaze o prometu od pružanja usluga prijevoza u svrhu dokazivanja vanjske uporabe žiga, unatoč tome što je taj dokaz podnesen tijekom postupka;
- naloži OHIM-u i, po potrebi, intervenijentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*Registrirani žig Zajednice protiv kojeg je podnesen zahtjev za opoziv:* verbalni žig „ZARA” za usluge iz razreda 39 i 42 – prijava za registraciju žiga Zajednice br. 112 755*Nositelj žiga Zajednice:* tužitelj*Stranka koja zahtijeva opoziv žiga Zajednice:* Zainab Ansell i Roger Ansell*Odluka Odjela za poništaje:* prihvaćanje zahtjeva za opoziv*Odluka žalbenog vijeća:* odbijanje žalbe*Tužbeni razlozi:* povreda članka 51. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009**Tužba podnesena 14. kolovoza 2014. – Industrias Tomás Morcillo protiv OHIM-a – Aucar Trailer (Polycart A Whole Cart Full of Benefits)****(Predmet T-613/14)**

(2014/C 339/33)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Industrias Tomás Morcillo, SL (Albuixech, Španjolska) (zastupnik: A. Sanz-Bermell y Martínez, odvjetnik)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)*Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem:* Aucar Trailer, SL (Premia de Mar, Španjolska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 7. svibnja 2014. u predmetu R 1735/2012-1, odbijajući prigovor Aucar Trailer S.L. i dopuštajući nastavak postupka registracije žiga Zajednice br. 9 690 314 „Polycart A Whole Cart Full of Benefits” za proizvode iz zahtjeva za ograničenje popisa proizvoda od 16. studenog 2012. i odbijajući prigovor protiv njega;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig s verbalnim elementima „Polycart A Whole Cart Full of Benefits” za proizvode iz razreda 12, 17 i 20 – prijava za registraciju žiga Zajednice br. 9 690 314

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: figurativni žig s verbalnim elementom „POLICAR” za proizvode i usluge iz razreda 12, 35 i 37

Odluka Odjela za prigovore: prihvatanje prigovora

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. Uredbe br. 207/2009

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR